

1379

Vendré/Venré

(ALDC, IX, 2138. *Vendré* o *batré* [Futur 1])

(El caràcter lacunar del mapa s'explica per haver introduït l'enunciat en el *Questionari* un cop avançades les enquestes, atès que algunes àrees no coneixien el verb *batre* [veg. mapa 1370].)

Aquest futur de *vendre* (< VĒNDĒRE, veg. mapa 1512) s'ha format, com els futurs romànics en general, amb l'infinitiu seguit del present de *HAJO (< *HABIO < HABEO) esdevingut *e* a través de -AI: *vendré* , força estesa en el cat. peninsular i en el bal., amb la var. *venré* , amb pèrdua de la dental (per a aquest canvi, veg. mapa 1380). Notem les variants locals *venderé* 100, del parlar de transició ribagorçà, forma

analògica dels verbs de la primera conjugació (*cantaré*), i *vengaré* 85, de l'alg., formada sobre el present de subjuntiu *venga* .

Es tracta de dues formes convivents en la llengua antiga, amb predomini de *vendré* , i unes formes residuals septentrionals fidels a *venré* .

Hem prescindit de la diferència de timbre en la desinència: [l'ɛ] en ross. i [l'ɛ] en les loc. 91, 121 (veg. mapes 1357 i 1360).

Vendré (model *ofendré*) és l'única forma normativa des del *DOrt* , 1917.

